

ГЛАВА ВІІ.

1 Зъ самъ сторілъ въ сѣбе
и това намѣренїе, да не
дойдемъ (сирбчъ) пакъ кодъ
васъ со скорбъ.

2 Защо то, Ѳко Ѿзъ въ ѿ-
скорблавамъ, а то, кой ще
мѣне (дрѹгъ) да ѿрадѧва,
ѡко не ѿншій, който прійма
скорбъ ѿ мѣне;

3 За то ви ѵ писахъ това
исто то, За да не въхсе ѿ-
скорбілъ, когато дойдемъ,
ѿ ѿніа, За който трѣбда-
ше да се радѧвамъ, попе же
самъ оѹвѣрѣнъ за сїчки те
васъ, Защо моѧ та радость
ѿ на сїчки те васъ (ра-
дость).

4 Защо то ѿ голѣма скорбъ
и ѿ сердечна тѣгѣ ви пи-
сахъ съ много сложъ, не за-
да се ѿскорбите, но да по-
знаете моѧ та превелика лю-
бовь, којто ѿмамъ ѿ вамъ.

5 Яко ли єтъ нѣкой ѿско-
рбілъ мѣне, не (самъ) мене єтъ
ѿскорбілъ, но по малко (да
не речемъ многъ) ѹ сїчки
те васъ.

6 Доволно єтъ за него това
наказанїе, кое то єтъ ѿ ѿ
мозына (пріалъ):

7 И напротивъ (трѣбда
сега веке) да мѣ прости, и
да го оѹтьши, да не
въ вѣлъ погжнатъ тако-
вый ѿ безмѣна та своя
скорбъ.

8 Заради това въ молимъ,

да мѣ подтверди те (своя
та) любовь.

9 Защо то За това ви ѵ
писахъ, да въ йскдсимъ да
ли сте въ сїчко послушливи.

10 Я комѹто въе въ нѣщо
прошавате, ѹ Ѿзъ (мѣ про-
шавамъ): Защо то, Ѳко Ѿзъ
самъ простила нѣщо, комѹто
самъ простила, Заради
васъ (самъ простила) ѿ ли-
це то Христово,

11 За да не ни стори ѿ-
бѣда сатана та: Защо то не
разумѣваме нѣговы та хи-
гости.

12 І като дойдохъ въ
Тршада да проповѣдявамъ
Ѣвангеліе то Христово, Ѳко
и да ми ѿвори Гдѣ вратѣ,

13 Паки не може да ми се
ѹпокой душата, като не
намерихъ (тамъ) Тіта бра-
та моего: но като се про-
стихъ съ нихъ, ѿидохъ въ
Македонїа.

14 Но благодаренїе (да вж-
де) на БГА, който ны пра-
ви всегда по ѻдители чрезъ
Тиеса Христа, и ѵзвалава
чрезъ насъ благодать то
на нѣгово то познанїе во
всакое мѣсто:

15 Защо то сме Христово
благодать то прѣдъ БГА, и
по междъ ѿніа, който се
спасаватъ който погибватъ:

16 И на єдинъ та оѹбъ
смрадъ смертоносенъ За-